

(Ve de la pàg. 10)

mant-se d'organ viu en veritable cadàver; esdevé mat, momificat, fràgil; hom diria, i així ho remarquen les pacients, que no creix, que més aviat sembla tendir a escurçar-se. La freqüència de les aplicacions empitjora cada dia més la situació i en alguns casos, per un defecte d'observació, hom creu en una calvície en marxa quan en realitat el cabell no cau, sinó que es trenca, conservant-se la integritat de la seva papilla.

Les intoxicacions generals, atribuïdes a certes tintures metèl·liques, són rares. La fama, però, de llur existència, real, si bé exagerada, ha arribat al públic i l'ha posat en guàrdia. Degut a això els fabricants de tintures, per a tranquil·litat del client, bategen llurs productes amb noms de plantes i els presenten com exclusivament compostos de vegetals. El plom i l'argent segueixen, però, ocupant un lloc preeminent en llur composició, sense que per això se'n senti gens ni mica l'estat de salut dels que en fan ús.

De major gravetat, importància i freqüència és l'acció local d'algunes tintures sobre la pell.

Rar és el metge que no ha presenciada alguna de les aparatoses erupcions que provoquen. L'aspecte és sorprenent: la pell de la cara, coll i parts altes del tronc està roja, congestionaada, edematosa, coberta d'escames i segregant com una font; la inflor de les parpelles impedeix obrir els ulls; les conjuntives estan congestionaades; el malalt es queixa de prunt i de coïssor violenta.

La causa més freqüent d'aquests accidents són els compostos a base de difenols i de parafenilenodiamina, les tintures de més fàcil aplicació i de millors resultats estètics i per tant les d'ús més corrent.

Els perills poden evitar-se amb una bona tècnica de l'aplicació i amb un estudi previ dels efectes d'una gota del producte sobre una petita superfície de pell.

CORRESPONDÈNCIA

MARIA B.—P. *¿Com es pot prevenir la grip?*

R. La grip és una de les malalties infeccioses que més fàcilment i més ràpidament es contagien. Per aquest motiu totes les mesures preventives tenen sempre un valor molt relatiu. La més racional i segurament la més útil és la vacunació preventiva amb una bona vacuna anticatarral, amb la qual augmentarem les nostres defenses contra aquesta malaltia.

Atès que la principal via de transmissió és la *directa*, per l'aire, mitjançant la veritable pluja de gèrmens que projecten damunt nostre la tos i els estornuts dels malalts, una bona mesura és l'aïllament; és convenient fugir de les reunions (escoles, teatres, cines, etc.) i de tot el que prepara el terreny als microbis, com fatigues, canvis sobtats de temperatura, manca d'hores de dormir, etcètera). Si cal viure prop dels malalts, serà útil tapar-se la boca i el nas amb una glassa que filtri l'aire de la respiració.

Els gargarismes amb suc de llimona (una cullerada per tres d'aigua bullida), les polvoritzacions i instil·lacions nasals i faríngees amb oli gomenolat o altres antisséptics, són també una bona mesura.

Finalment són aplicables totes les mesures contra els refredats que exposava la nostra redactora Dra. Jo en el seu article del número anterior.

J. R. F.

J. P. B.—P. *No tenint mai set, ¿és necessari de beure aigua?*

R. Es una sana costum de beure un parell de litres de líquids durant el dia, comptant-hi totes les begudes, els brous, la fruita sucosa, etc. Per consegüent, si hom no té set perquè pren molts brous, moltes taronges i d'altres aliments sucosos, no té necessitat de beure. Altrament, és recomanable de beure un gran vas d'aigua de mitja a una hora abans de cada menjada, encara que hom no tingui set.

J. N. M.

L. PÀMIES.—P. *¿Quina és la calefacció més recomanable des del punt de vista higiènic?*

R. La calefacció ideal és la que no vicia per res l'aire de les habitacions. Per tal motiu compleix aquesta finalitat la calefacció a vapor d'aigua en tuberies i la calefacció elèctrica. Si s'empren altres calefaccions a combustió en la mateixa habitació, cal que aquesta sigui suficientment intensa perquè permeti de tenir alguna obertura a l'aire lliure.

P. GARIN.—P. *Sofreixo ja fa anys un restrenyiment rebel a tot. ¿Quin laxant pot aconsellar-me?*

R. Llegeixi en el present número l'article «Quan i com cal donar un purgant», del Prof. Taure.

J. R. C.—Es pregat d'enviar la seva adreça i un segell de 0'50 per tal de contestar per lletra la seva demanda.

I. O. M.